

ת"פ 32765/09 - מדינת ישראל מושטרת ישראל תביעות שלוחת רملה נגד מ' ע'

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 20-09-32765 מדינת ישראל נ' ע' (עוצר)

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנכחים מזרחי
בעניין: מדינת ישראל מושטרת ישראל תביעות שלוחת רملה
באמצעות ב"כ עזה"ד ליאל אהרון
הממשימה

נגד
מ' ע' (עוצר)
באמצעות ב"כ עזה"ד שוקרי ابو טביר וח'
אוזן
הנאשם

גזר דין

A. כתוב האישום המתוון והסדר הטיעון:

הנאשם הורשע בעקבות הודהתו בכתב-אישום מתוון ובו שני אישומים כדלקמן:

באישום הראשון, עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 ואילוים לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל.

בתאריך 5.9.2020, על רקע חסדו כי זוגתו בוגדת בו, "**היכחה הנאשם בפניה** של המתלוונת באמצעות ידיו, **משרביערה** של המתלוונת, **טלטל את ראשה** ואמר לה "את רוצה להגיד את האמת עכשו". לאחר מכן, הוא **אחד בצווארה, ניסה לחנק אותה**, ואימם עליה שם לא תגיד לו את האמת יהרוג אותה.

הנאשם **הטיח את ראשה של המתלוונת בגדר** שהייתה במקום, היא חשה סחרחורת, היא ניסתה לgom על רגליה ולcliffe בيتها, אך הנאשם מנע ממנה לcliffe, **הוא אחד בשערה**, אמר לה שהוא רוצה שתגיד לו את האמת, **דחק אותה אל הרצפה, ובعودה שרואה על הרצפה בעט בה בגופה**.

המתלוונת קמה על רגליה, החלה ללכט לכיוון ביתה, **הנאשם תפס אותה בשערה**, אמר לה להגיד אמת "המתלוונת עמוד 1

זחלה על ברכיה מהמקום והנאשם אחץ בזרועותיה עד שנעמדה על רגליה.

עקב כך, נגרמו למתלוננת **שטפי דם בידיהם, ברגליים ושבר חלקי בשן** קדמית.

באישום השני, עבירות של תקיפת בן זוג לפי סעיף 382 (ב) לחוק הנ"ל ואוימים לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל.

בתאריך 7.9.2019, על רקע חשו של הנאשם, כי המתלוננת בוגדת בו, הוא **סטר לה על פניה ועקב כך היא נפלה - אז, בעט בה הנאשם בגופה.**

בהמשך, אחץ בבקבוק וודקה, הניפו לעברה ואימס עליה שישbor אותו על ראשה.

המתלוננת ה脑海中 ללבת מן המקום, אך הנאשם **אחץ בשיערה, משך אותה והכה בפניה.**

בהמשך, נסעו הנאשם והמתלוננת ברכב ועצרו במחנת דלק. אז, היכה הנאשם את המתלוננת **במכת אגרוף בפניה, בלחיה השמאלי, היכה באמצעות ידיו בראשה והטיח את ראשה בלווח המחוונים של הרכב.** היא צעקה שיפסיק והכתה עם ידה ברכב.

הצדדים הגיעו להסכמה עונשית שבמסגרתה המאשימה תגביל את טיעוניה לעונישה ברף עליון של 18 חודשים מאסר בפועל, ואילו הנאשם יטען כרצונו.

ב. מתחמי עונישה:

הערכים המוגנים אחר עבירות האלים, שאוთן ביצע הנאשם הם ההגנה על גופה, בטחונה, שלומה ושלות נפשה של המתלוננת בתחום התא המשפטי.

נכח עקרון ההלימה, התכליית העומדת אחר העבירה אותה ביצע הנאשם, עובדות כתוב-האישום המתוון ופסיקת הנוגגת בתחום, אני קובע שמתחם העונישה **ביחס לכל אישום ואישום נع בין 8 חודשים מאסר בפועל עד 24 חודשים מאסר בפועל.**

ניתן להפנות לפסיקה הרבה, אולי יש להציג, כי בעבירות אלימות במשפחה קיים מנגד רחב ביותר, שהינו תלוי טיב האלים, הנסיבות, העבר הפלילי, השאלה האם הנאשם עבר הליך שיקומי וכי"ב.

אפנה אל פסקין דין, שאותם יש לאבחן לקולה ולחומרה:

רע"פ 10162/16 מאיר ואקנין נגד מדינת ישראל (23.1.17):

הנאשם הורשע בתקיפת זוגתו, הוא ירך עליה, חנק אותה בידיו, הכה אותה בפניה, כיבת עליה סיגריה, איים עליה, שבר את מכשיר הטלפון הנייד שלה, קרע את בגדיה, משך בשער ראשה, הטיח את ראהה בשפט הכביש, בעל עבר פלילי, נדון ל - **40 חודשים מאסר בפועל** שככלו הפעלת עונש מאסר מותנה קודם.

ע"פ 2577/12 אלגadam נגד מדינת ישראל (14.6.12):

הנאשם הורשע בתקיפת זוגתו, בעת שהייתה בחודשי הריוונה, היכה בבטנה, בידיה בצווארה. בהזדמנות אחרת איים עליה באמצעות סכין, דחף אותה במדרגות הבניין, כשהיא נשאת את בנים, כתוצאה מהכך נפלה, שברה את רגלה, הרימ CISAA במטרה להשליכו לעברה, איים כי ירצח אותה, נדון ל - **30 חודשים מאסר בפועל**.

רע"פ 10162/16 ואקנין נגד מדינת ישראל (23.1.17):

הנאשם הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, איוםים, פצעית בת זוג, בכר שתקף אותה, ירך עליה, חנק אותה בידיו, הכה אותה בגופה, חבט מכת אגרוף בבטנה, כיבת סגירה על גופה, משך בשערות ראשה, הטיח ראהה בשפט הכביש, בעל עבר פלילי, נדון לאחר שמיעת ראיות ל - **36 חודשים מאסר בפועל**, הופעלו 6 חודשים מאסר על תנאי, seh"כ נדון ל 40 חודשים מאסר בפועל.

ע"פ 4800/12 סלomon נגד מדינת ישראל (12.2.13):

הנאשם הורשע במספר עבירות של תקיפת בת זוג, במספר הזדמנויות היכה בפניה, בחלקי גופה השונים, סטר לה, הכה אותה באגרופיו, נדון ל - **15 חודשים מאסר בפועל**.

רע"פ 977/16 פלוני נגד מדינת ישראל (10.2.16):

הנאשם הורשע בתקיפת בת זוג, איוםים, היזק לרכוש, בכר הכה אותה בפניה, משך בשער ראשה עד אשר נפלה ארצתה, בעודה שרואה ארצתה המשיך לבועט בה, הכה באמצעות ידיו בפניה, היא נמלטה מפנויו, הוא רדף אותה, היא הסתגרה בחדר, הוא חבט באמצעות כלים עבודה, איים עליה שיפגע בה אם לא תפתח את הדלת, לאחר מכן עקר חלון

והכה אותה עם ידו, היא נמלטה מן המكان, בעל עבר פלילי מכובד, התקבל תסוקיר שאינו חיובי, **נקבע מתחם שבין 12 - 36 חודשים מאסר בפועל**, נדון ל - **18 חודשים מאסר בפועל**.

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת העבירות:

הנאשם ביצע בזוגתו עבירות **אלימות חמורות ביותר**.

כמתואר באישום הראשון, הנאשם נקט כלפי המתלוננת **במגון רחוב של מעשי אלימות חזורים** ונמשכים: הכה בפניה, משך בשערה, טلطל את ראהה, אחז בצווארה, ניסה לחנוך אותה, הטיח ראהה בגדר, איים עליה, דחף אותה אל הרצפה, בועט בה כשהיא שרוועה מטה, שוב משך בשערה וגרם לה לחבלות. אפנה אל תМОנות החבלות נשוא האישום הראשוני (במ/1).

כמתואר באישום השני, הניף לעברה בקבוק וודקה, אחז בשיער ראהה, משך אותו, הכה בפניה, בהמשך, הכה בה במקת אגרוף, הכה בראהה, הטיח את ראהה בלוח המחוונים.

כל אלו הם מעשים רעים, אשר מחיבים לנקטו כלפי הנאשם בענישה המשיבה לו כגמולו, המרתיעה אותו, המרתיעת את הרבים והמתישבת עם צוווי הבורור של בית-המשפט העליון לנקט בענישה מחמירה, כדי להדביר את התופעה של אלימות בתחום המשפחה.

אכן, בית-המשפט העליון מורה פעמיחר פעם, כי במקרים אלימות בתחום המשפחה יש לנקט בענישה בעלת משקל נכבד. כך, למשל בע"פ 6758/07 **פלוני נגד מדינת ישראל** (07.11.07) נקבע:

"מעשי אלימות בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכות האיסורים הפליליים העוסקת בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה ישראלי יחסית אהבה, הרמונייה וכבוד הדדי. הפרתת של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי...במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על-פי רוב בידי החזק כלפי החלש...".

יצוין, כי מדובר בתופעה עברינית נפוצה ביותר, המחייבת לנקט בענישה בעלת משקל, שכן בכל יום מוקד פלילי אני נדרש לגזר את עונשם של נאשמים, אשר ביצעו מעשי אלימות כלפי זוגתם ברמת חומרה כזו או אחרת, ויש לומר, כי המקרה העומד בפני עצמו מציג אלימות מן הרף העליון.

(2). עבר פלילי:

לחובת הנאשם עבר פלילי הכלול הרשעה קודמת אחת (ההרשעה מאוחרת לכתב-האישום דן) בעבירות בוגר לפקודת הסמים המסוכנים, שאוthon ביצע טרם המתוואר בכתב-האישום, שבגינה נדון ל - 6 חודשים מאסר בפועל, שאוותם הוא מרצה עתה.

ambil להקל ראש בהרשעה דלעיל, אין בפניו הנאשם אשר לחובתו עבר פלילי בתחום האלים, אשר ביצע עבריונות דומה לפני זוגתו, וזהו מסרו הראשון שאותו הוא מרצה.

(3). הتسקירים:

במסגרת ההסכמות, הוגשו לעינוי ארבעה تسקרים אשר הוגשו במסגרת הליך המעצר.

בתסקרים הובאו נסיבות חייו.

התovalה הערכה כי טרם התגבשו אצלו דפוסי עבריונות מגובשים.

ה הנאשם בעל יכולות תפוקוד תקיןות.

ה הנאשם שלל כל ביצוע אלימות פיזית כלפי המתלוונת, אך יש לזכור כי הדברים נאמרו במסגרת תסוקיר מעצר בטרם הודה והורשע.

ה הנאשם מסר בדיקות שתן אשר למדו על ניקיון מסוימים.

נערכה שיחה עם המתלוונת וניכר היה כי הוא נוקטת בדפוסי הסתרה מגמתית.

תחילה הוצע לנימוק כי ישתלב בהליך טיפול במסגרת בית נעם, אך הוא שלל זאת. בהמשך הדרך נעשה ניסיון נסף לשילובו בבית נעם, הוא נמצא מתאים לכך, ומסרה המלצה לשחררו מן המעצר ולשלבו בטיפול.

בסוף יום נמסר, כי בית-המשפט דחה את בקשתו להשתחרר לחלופת המעצר שהוצעה והוא על מעצמו של הנאשם עד תום ההליכים.

(4). עמדת המטלוננת:

המטלוננת נשאה דברים לזכותו של הנאשם, אולם איי מביא את הדברים שמסרה לזכותו של הנאשם, אלא דווקא להיפך.

אני שותף לרשום שהתקבל ממנה אצל שירות המבחן בדבר דפוסי הסתרה וחיפוי.

הצטערתי מאוד לשמוע את המטלוננת בעדותה, המגנה על הנאשם, אשר ביצע בה מעשים אלימים קשים.

היא הסבירה את שטפי הדם הנצפים על גופה (ראו תמונות במ/1) בשימוש בתרופה שנטלה (עמוד 18 שורה 2).

עוד הסבירה את האלימות על גופה במילוי: "תמיד היה לנו את החוקים עם הידים" (עמוד 18 שורה 3). הלויה יקרה חוקים? ומדוע רק על גופה של המטלוננת נותרו אותם סימני צחוק - אתמהה.

עוד הוסיף כי "מי שתהיה אותו, תהיה מאושרת כל החיים" (עמוד 18 שורה 7).

בנסיבות תיק זה, אני סבור כי יש להעניק משקל לעדות האופי שמסרה המטלוננת או לרצונה ודוקא עדותה לימדי, כי יש לגזר את הפרצות ולהטיל ענישה אשר תרטיע את הנאשם מלבוש ולבצע בעתיד מעשים דומים.

(5). שיקולים מקלים:

ה הנאשם הורשע בעקבות הודהתו, חסר זמן ציבורי ואת עדות המטלוננת ונראה כי זה השיקול המרכזי הקיימ בעניינו.

ד. מסקנה:

כזכור, הצדדים הגיעו להסכמה עונשית שבמסגרתה המאשימה תטען לרף ענישה עליון בן 18 חודשים מסר בפועל ואילו הנאשם חופשי בטיעונו.

לאחר ש שקלתי את כלל השיקולים דלעיל, אני סבור, כי רף הענישה הראווי לנԱSM נוכח המעשים החמורים בהחלט נושא את רף הענישה העליון אשר לא עתרה המאשימה.

המשקל המרכזי בענישה חיב להיות כזה המשיב לנאים כגמלו על מעשו, להרטיעו ולהרטיע את הרבים כאשר כלל השיקולים האישיים נדחים מפני שיקולי ענישה אלו, ולמעט השיקול הנובע מן ההודאה ומרצונו של הנאשם להשתלב בהליך טיפול אשר לא הتمמש, אשר יובא בחשבון, יתרת השיקולים נדחים מפני החובה להטיל ענישה מחייבת.

ה. מוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 16 חודשים מאסר מהם תנווכה תקופת מעצר מיום 25.1.21 - 6.9.20 והוא תצטבר לתקופת מעצרו הנוכחית.

ב. 6 חודשים מאסר שאוטם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה של תקיפה בן זוג.

ג. 3 חודשים מאסר שאוטם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה של איומים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחויזי מרכז לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, י"ט סיון תשפ"א, 30 Mai 2021, במעמד הצדדים.